

ринки призованъ, въ най-първитѣ домове и тъй служихъ тамъ три години, а като ми дадохъ по мое заявление Званично свидѣтелство и отпускъ за 20 дена, азъ подиръ Карѣмската война и Парижкия миръ не се върнахъ вече, а се условихъ пакъ въ Шуменъ за 120 турски лири и прѣдприехъ съ условие да бѣдъ Директоръ и да основъ единъ видъ четверокласно училище или Полугимназия по подражание на Австрийскитѣ съ программа отговаряща на града съ всичкитѣ прѣдмѣти и язици, прѣподавани на Българския языкъ, тъй щото ученици свършивши въ Шуменъ III-ий класъ, бѣхъ приети въ IV-ий класъ въ Австрия. Тогива, като бѣхъ видѣлъ и посѣщавалъ Българското читалище, по подражание отворихи едно казино доста сгодно и високо съ десетина вѣстника и периодически списания Български, Русски, Чески, Полски, Далматински, Кроатски, Сръбски, Френски и Нѣмски, за което старание приехъ благодарително и похвалително писмо отъ Нѣмския консулъ въ Руссе. Ревността и разпалението на Шумненцитѣ къмъ науката въ онова врѣме бѣхъ толкозъ голѣми, когато се пообогатихъ отъ Карѣмската война съ толкозъ множество войска въ Шуменъ, Турска, Французска, Английска и пр., щото въ едно събрание съ мое едно разпалително (трогателно) слово се събрахъ 30,000 гроша въ брой него день, като сѣки съ радостъ си носяше помощта за училището други 20. лири други 15, други 10 и пр.: въ което зехъ живо участие братия Анастасови, братия Хаджи Саввови, Дюгмеджиеви, Матю Чорбаджи, и пр. Отъ тогава нататкъ ревността къмъ науката се умножаваше въ Шуменъ, както и до днесъ се вижда. Много младежи се распрѣснѣхъ изъ Европа за учение.

Не ми се ще да пропустнѣ едно любопитно нѣщо, което се извърши по учителствованието ми въ Шуменъ на 1857 г. Бѣше се породило у мене и ученицитѣ ми